

זכרון

לזכרו של אורי בר אור הי"ד

אחים
לנצח
הופכים
דיכרון
למורשת

אורי בר אור הי"ד

אורי – האור הפנימי שבקע, בחיור הגדול ובעיניים הקורנות
נולד בי"ד טבת ה'תשס"ד (19.12.2002) בן לנועה וקובי, אח בכור ליפתח
ואיתמר.

בחור גבוה ויפה תואר, יוצר מקורי ומוזיקאי מחונן, שילוב נדיר של יצירתיות
ומקוריות מתוך שימת לב לפרטים וסדר מופתי.

אך מעל לכל ולפני הכל, טוב לב ואכפתי, ערני לאלו שהחברה פחות נתנה להם
מקום. ילד אהוב להוריו, חבר אמת לחבריו, מדריך מסור לחניכיו ודמות מופת
לכל מכריו.

אהב לתת ולהעניק, להדריך ולחנך, השקיע את מרצו, זמנו וכישרונותיו כמדריך
בתנועת הנוער בשדה בוקר ואחר כך בשנת שירות בירושלים לפני גיוסו לצבא.

התגייס לגדוד 50 של הנח"ל ושירת כמש"ק תקיפה בחפ"ק מ"פ.

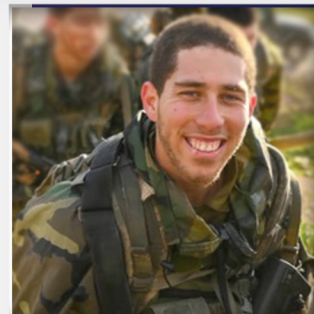
בכ' אייר ה'תשפ"ד (28.05.24), במהלך מבצע ברפיח, שתכליתו היתה השגת
מידע על החטופים, נכנסו אורי ושבעת חבריו לטהר מרפאת אונר"א. מטען
גדול שהוטמן בתחכום במרפאה גדע את חייו של אורי ואת חיי שני חבריו לכוח,

סמ"ר אמיר גלילוב וסמ"ר עידו אפל הי"ד, ופצע קשה ארבעה חיילים נוספים.

אורי נטמן בבית העלמין של שדה בוקר במקום הצופה אל בית הוריו ונוף
ילדותו.

אורי הי"ד בן 21.5 שנים במותו.

**נצא במסע, נתחקה אחר הערכים שכה פיתח והמעשים הטובים אותם השאיר
לנו, נהפוך זיכרון למורשת.**

על הזכרון

היהודים היו העם הראשון שכתב היסטוריה – מאות שנים לפני הרודוטוס ותוקידידס, שתכופות מתוארים שלא כדין כהיסטוריונים הראשונים. ובכל זאת, בעברית המקראית אין מילה שמשמעותה "היסטוריה" ("דברי הימים" הוא הביטוי הקרוב ביותר במובנו לכך). במקום לדבר על היסטוריה, היא משתמשת בשורש זכ"ר.

(הרב יונתן זקס)

הופכים דיכרון למורשת

יש הבדל יסודי בין היסטוריה וזיכרון.

השפה האנגלית נותנת בו סימן יפה: history פותחת ב־his (שלו), ואילו זיכרון, memory, מתחיל ב־me (אותי).

גוף שלישי – לעומת גוף ראשון.

ההיסטוריה קרתה לאחרים; הזיכרון הוא זיכרון שלי. הוא

הסיפור שלי. זיכרון הוא עבר שהפנמתי והפכתי לחלק מזהותי.

(הרב יונתן זקס, עם של מספרי סיפורים)

נרות ככרון

כיצד נוכל לחוות סיפורי-עבר באופן שיהפוך
משמעותי גם עבורנו?

מה עלינו לעשות כדי שסיפור לא ישאר רק
סיפור אלא יהפוך ל'קריאת כיוון' משמעותית?

לפי המעשה...

“ראוי לנו לעשות מעשים המראים בנו המעלה הגדולה שעלינו
בה באותה שעה. ומתוך המעשה והדמיון שאנחנו עושים, נקבע
בנפשותינו הדבר לעולם...”

...כי האדם נפעל כפי פעולתו, ולבו וכל מחשבתו תמיד אחר
מעשיו שהוא עוסק בהם אם טוב ואם רע...
... כי מתוך הפעלות הטובות אנחנו נפעלים להיות טובים
וזוכים לחיי עד...” (ספר החינוך, מצווה טז).

אבני דרך

חכמת היהדות מלמדת אותנו כי הדרך הטובה
ביותר לחולל שינוי ולהפוך להיות טובים יותר היא:
לפעול באופן אקטיבי.
כל מעשה טוב שאנו מצרפים לשגרת חיינו מקדם
אותנו בדרך להפוך להיות טובים יותר באמת.

נרות ככרון

איך אפשר
לשלב בשגרת
חיינו מעשים
טובים?

רצון להוסיף שלימות

“יסוד עבודת ה' הטהרה היא מטבעת באדם החפץ (הרצון) הפנימי, להיות מיד הולך ומשתלם ולהכיר באמת שתכלית ההצלחה היא רק בהיות האדם תמיד קשור בחפץ של הוספת שלמות...”

וזאת השאיפה אין לה תכלית ולעולם לא יוכל האדם לומר בזה די. כי כל מעלה שיעלה בהשלמות האמתית תעוררהו לדעת איך לקנות עוד כמה מעלות הסמוכות לה”
(הרב קוק, עין איה)

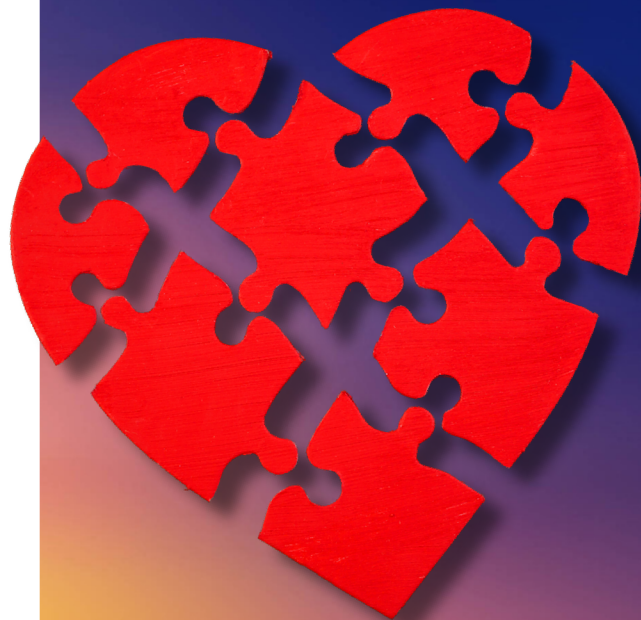
אבני דרך

עמוק בפנים, לכל אחד ואחת מאיתנו יש רצון להוסיף 'שלמות' ולהפוך להיות טובים יותר. היהדות מלמדת אותנו כי כל אדם נקרא להקשיב לקול הפנימי שלו ולנסות להיות הגרסה הטובה ביותר של עצמו.

נרות כרון

נחשוב: מהו הצעד הקטן הבא שאנו רוצים לעשות בדרך לשלימות?

משנה לנשמה

“כתב בספר אֶלֶף הַמִּגֵּן בְּסוּפוֹ, שֶׁבְּסִפְרִים הַקְדוּשִׁים
כָּתְבוּ, שֶׁלְמוּד מִשְׁנֵיּוֹת עֲבוּר נֶפֶשׁ הַמֵּת הוּא טוֹבָה גְּדוֹלָה
לוֹ...”

וּבְסִפְרֵי יוֹסֵף אִמָּץ כָּתַב: לְמוּד הַתּוֹרָה מוֹעִיל שְׂבַעֲתֵימָה
מִכָּל הַתַּפְלָה, וְעַל יָדֵי כֵן מַכְנִיסִים הַמֵּת לְגֵן עֵדֶן.”

סבני דרך

תורת ישראל מחולקת לשני חלקים:
תורה שבכתב – חמשת חומשי התורה.
ו'תורה שבעל פה' – הסבר ופירוט שנמסר בעל פה ומבטא
את הקשר העמוק בין אלוקים לעם-ישראל.

המשנה היא הבסיס של התורה שבעל-פה.
המילה 'משנה' מורכבת מאותן אותיות של המילה 'נשמה'.
לימוד של משניות לאחר פטירת אדם מועילה לנשמת הנפטר
ומועילה כמובן לנשמתם של החיים הלומדים.

נרות ככרון

במה מועיל לימוד המשנה לנשמת החי הלומד?

אותיות פורחות באוויר

“מֵצֵאוּהוּ (הרומאים) לְרִבִּי חֲנִינָא בֶן תְּרִדְיוֹן שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק
בַּתּוֹרָה וּמִקְהִיל קְהָלוֹת בְּרַבִּים וְסֵפֶר תּוֹרָה מִנֵּחַ לוֹ בְּחִיקוֹ הִבְיָאוּהוּ
וּבְכֻכּוֹהוּ בְּסֵפֶר תּוֹרָה וְהִקְיָפוּהוּ בְּחִבְלֵי זְמוּרוֹת וְהִצִּיתוּ בָּהֶן אֶת
הָאוּר (אש). וְהִבְיָאוּ סְפּוּגִין שֶׁל צֶמֶר וּשְׂרָאוֹם בְּמִים וְהִנִּיחוּם עַל לְבֹ
כְּדֵי שֶׁלֹא תִצָּא נִשְׁמָתוֹ מֵהָרָה... אָמְרוּ לוֹ תִלְמִידָיו רַבִּי מָה אַתָּה רֹאֶה
אָמַר לָהֶן גּוֹיְלִין נִשְׂרָפִין וְאוֹתִיּוֹת פּוֹרְחוֹת”
(תלמוד בבלי, עבודה זרה, יח, א).

נרות ככרון

מהם ה'אותיות' של חיינו שלעולם לא
ניתן לשרוף?

“וכן רבי חנינא בן תרדיון בשעה ששרפו את גופו
בחבילות של זמורות הרגיש את עצמו ואת עמו בלתי
מנוצח, מפני שהוא ראה באמת אותיות פורחות באויר,
מפני שהרגיש שלו ולעמו הנצח ולמשנאיו רק נצחון
ארעי על גופות ישראל ולא על נשמותיהן”

פרופסור שמחה בונם אורבך, הצופה, 1954

באמצע הלילה
 אני מתעורר
 הלב מלא
 אני מוזר לכולם
 וזר לעצמי
 בלי מקום בעולם
 אולי צריך להיגמר
 כדי מחר להתחיל
 במקום אחר
 הגיעה השעה
 משליך גפרור בכוונה
 יומנים נשרפים
 אותיות פורחות באוויר...

אני לא יודע לאן
 אני ממשיך מכאן
 פשוט מוכרח ללכת
 משאיר זאב בודד
 וערפל כבד
 תמונות על הקירות
 מדליק את האש
 ומבקש
 לא להביט לאחור
 עזה כמוות אהבה
 שלהבתי
 יומנים נשרפים...

(אביתר בנאי)

להצטרפות
ולחומרי לימוד
נוספים סרקו
והיכנסו לאתר
אחים לנצח

אחים
לנצח

OLAMI MENTORSHIP

